

Анонимизиран текст

Превод

C-334/19 – 1

Дело C-334/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

24 април 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Landgericht Stuttgart (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

28 март 2019 г.

Въззивник:

Eurowings GmbH

Въззиваеми:

GD

HE

IF

Landgericht Stuttgart

Определение

По дело

1) GD, [...]

- ищец в първоинстанционното производство и въззиваем -

2) HE, [...]

- ищец в първоинстанционното производство и въззиваем-

3) IF [...] [...]

- ищец в първоинстанционното производство и въззиваем-

[...]

срещу

Eurowings GmbH [...]

- ответник в първоинстанционното производство и въззивник -

[...]

относно обезщетение съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 [ориг. 2]

на 28 март 2019 г. в резултат на съдебно заседание, проведено на 21 февруари 2019 г., пети граждански състав [...] определи:

1. Спира производството по делото.
2. Съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз отправя да Съда на Европейския съюз следния въпрос за тълкуване на правото на Съюза:

Следва ли разпоредбите — по-специално член 5, параграф 3 — на Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 да се тълкуват в смисъл, че спонтанно отсъствие на значителна част от летателния персонал — поради излизане в отпуск по болест („самоволна стачка“) — на въздушен превозвач, който за полета е отдал под наем самолет заедно с екипажа на „опериращия въздушен превозвач“ по смисъла на член 2, буква б) от Регламента в рамките на договор за отдаване под наем на самолет с екипажа („wet lease“), но не носи отговорността за извършване на полета, има за резултат, че „опериращият въздушен превозвач“ също не може да се позове на „извънредните обстоятелства“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента в съответствие с [Решение от 17 април 2018 г., Krüsemann и др., C-195/17, C-197/17—C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17—C-286/17 и C-290/17—C-292/17, EU:C:2018:258] [...] ? [ориг. 3]

Мотиви:

I.

- 1 Ищците в първоинстанционното производство искат да им бъде изплатено обезщетение в размер на 400 EUR поотделно, а общо в размер на 1 200 EUR, съгласно Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (наричан по-нататък „Регламент № 261/2004“), както и съгласно неговото тълкуване от Съда на Европейския съюз в случай на голямо закъснение на полет, заедно с лихвите и разходите за адвокат в досъдебната фаза.
- 2 Ищците в първоинстанционното производство са направили резервация за полета с номер 2695 от Родос до Щутгарт с дата 12 септември 2017 г., който е трябвало да пристигне същия ден в 22:35 часа (местно време) в Щутгарт. Самолетът всъщност е пристигнал в Щутгарт на следващия ден в 15:36 часа. Разстоянието между Родос и Щутгарт възлиза на повече от 1 500 км и на по-малко от 3 500 км. Полетът е трябвало да бъде извършен от самолет на Air Berlin, който ответникът е наел заедно с екипажа посредством „wet lease“.
- 3 Поради закъснение от повече от три часа в мястото на пристигане ищците в първоинстанционното производство искат от ответника с писмо от 18 септември 2017 г. да ги обезщети. С писмо от 7 декември 2017 г. ответникът отказва, тъй като на 12 септември 2017 г. голяма част от персонала на Air Berlin е излязла в отпуск по болест. В резултат на това с писмо от 22 януари 2018 г. ищците в първоинстанционното производство отново искат от ответника да ги обезщети. Ответникът, на свой ред, отново отказва.
- 4 Страните спорят за това дали: ответникът следва да се приеме за „опериращ въздушен превозвач“ по смисъла на член 2, буква б) от Регламент № 261/2004 и следователно дали е пасивно легитимиран; дали ответникът може да се позове на [ориг. 4] извънредните обстоятелства, които не са могли да бъдат избегнати, дори да са били взети всички необходими мерки по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 във връзка с твърдяното от ответника излизане в отпуск по болест на голяма част от персонала на Air Berlin; и дали ищците в първоинстанционното производство имат право да им бъдат изплатени разходите за адвокат в досъдебната фаза.
- 5 С решение от 19 юли 2018 г. [...] Amtsgericht Nürtingen уважава иска поради следните мотиви: ответникът като опериращ въздушен превозвач е пасивно легитимиран, той не може да се позове на извънредно обстоятелство, изключващо правото на обезщетение, поради излизане в отпуск по болест на голяма част от пилотите от Air Berlin, който отпуск може да се обясни само със „самоволна стачка“, и ищците имат право на поисканите лихви и разходи за адвокат в досъдебната фаза.
- 6 Ответникът обжалва решението на Amtsgericht, като подава въззивна жалба, чието отхвърляне искат ищците в първоинстанционното производство, с

която жалба иска да се отхвърли подадения в първоинстанционното производство иск, като се измени решението на административния съд, и при условията на евентуалност, да се спре производството и на основание член 267, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) да се отпрати „до Съда на Европейския съюз спорния за страните въпрос за тълкуването“ на Регламента № 261/2004:

7 [предложение за формулиране на преюдициален въпрос][...] [**ориг. 5**]

8 [...]

9 В този смисъл ответникът твърди, че не е оперирацият въздушен превозвач по смисъла на член 2, буква б) от Регламент № 261/2004 и че за разлика от постановеното в [Решение от 17 април 2018 г., Krüsemann и др., C-195/17, C-197/17—C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17—C-286/17 и C-290/17—C-292/17, EU:C:2018:258][...] — не е имал никаква възможност да избегне масовото отсъствие на пилоти на Air-Berlin.

II.

10 [...]

11 Постановвяването на решение по въззивната жалба изисква Съдът на Европейския съюз да отговори на поставения в диспозитива преюдициален въпрос.

12 Във връзка с излизането в отпуск по болест на значителна част от летателния персонал на въздушния превозвач Air Berlin, от когото ответникът е наел самолет заедно с екипажа посредством т.нар. „wet lease“, по-специално с оглед на представената от ответника статия в tagesschau.de от 12 септември 2017 г. [...], според която в основата на спонтанното излизане в отпуск са спорове във връзка с продажбата на Air Berlin, настоящият съдебен състав изхожда от това, че става въпрос за „уговорена акция“ и по този начин, като се има предвид [Решение от 17 април 2018 г., Krüsemann и др., C-195/17, C-197/17—C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17—C-286/17 и C-290/17—C-292/17, EU:C:2018:258][...] за „самоволна стачка“. Възможно ли е в този случай ответникът също да не може да се позове на „извънредни обстоятелства“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004, защото спрямо него, като опериращ въздушен превозвач, който носи отговорност [**ориг. 6**] за извършване на полета, тази „самоволна стачка“ се приема като стачка на собствения му летателен персонал? В този случай обжалването не би имало изгледи за успех.

13 За разлика от това, обжалването би могло да бъде успешно, ако се приеме, че „самоволна стачка“ на летателния персонал на Air Berlin като отдаващ под наем, съответно като лизингодател по Wet-Leasing, поради липса на контрол или влияние от страна на ответника като наемател, съответно като

лизингополучател по Wet-Leasing, води до това, че ответникът би могъл да се позове на наличието на „извънредни обстоятелства“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004.

- 14 В този смисъл настоящият съдебен състав подкрепя тълкуване, според което поради обстоятелството, че ответникът е наел самолета заедно с екипажа от Air Berlin посредством „wet-lease“, във връзка с възможността да може да се позове на изключение от правото на обезщетение съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 по отношение на имащите право съгласно член 5, параграф 1, буква б) и член 7 от този регламент на такова обезщетение пътници, той не би следвало да се поставя в положение, което е нито по-добро, нито по-лошо от това, при което сам би извършил полета, поради което не следва да може да се позове при „самоволна стачка“ на летателния персонал на наемодателя, съответно на лизингодателя по Wet-Leasing, на извънредни обстоятелства по смисъла на тази разпоредба. В противен случай задължението на опериращия въздушен превозвач би зависело от това дали използва свое собствено въздухоплавателно средство включително екипаж, или — посредством „wet-lease“ — самолет заедно с екипаж на отдаващия ги под наем въздушен превозвач. Различен резултат би бил в противоречие със съображения 1 и 7 от Регламент № 261/2004.
- 15 [Съображения по отношение на предложеното от ответника формулиране на преюдициалния въпрос] [...]
- 16 [...] [ориг. 7] [...]
- 17 [...]
- [...]